

der bliver siebliffelig tilfaldt, være tilstræffelig, og det er derfor, at jeg har tænkt mig, om Sagen ikke kunde ordnes paa den Maade, at man gav Politimesteren en diskretionær Myndighed, til at nyies med den Lægeerklæring, han fik paa den Maade ikebetfor altid at paalægge ham at medtage Distriktslagen. Jeg vil ikke tale om, at det er Noget, der for to Embedsmænd ofte er vanskeligt at enes om en Forretning, der skal foretages siebliffelig og ikke taaler Opsættelse, og Følgen vil vist i mangfoldige Tilfælde blive den, at Politimesteren nydes til at tage en praktiserende Læge, naar Distriktslagen erklærer, at han ikke i Siebliffet ser sig istand til at tage med, men som sagt, jeg skal ikke nærmere insistere derpaa, da jeg indrømmer, at det Korrekte er den samlede Underjøgelse af Politimesteren og en Læge. Den ærede Minister indpøegit mine Bemærkninger med Hensyn til det sidste Stykke ved at fremhæve, at der Intet var forandret i den tidligere Lovgivning, navnlig Forordningen af 4de August 1819 og Straffeloven. Ja, det er netop der, at jeg har udtalt en Vind, om der ikke er forandret Noget, thi Stykket udtaler ganske i Almindelighed, at Ansvar kun kan gjøres gjældende, naar det godtgøres, at der har været Spørgsmaal om Mutilgheden af en Gjenoplivelse, og jeg har derfor frygtet for, at en Bestemmelse som den i 3die Stykke vil foranledige, at Folk unblade at hente Læge; især naar det staa dem frit for at tillalde en Læge eller søge Hjælp hos andre Personer, saa vil de meget ofte, især dersom de have en Kvafsalver i Nærheden, foretrække ham for en Læge, hvilket vil være meget ubeløstigt.

Riær: Jeg skal kun i al Korthed bemærke til, hvad den ærede Justitsminister yttede, at jeg ganske vist ikke kan bedømme de statistiske Oplysningers Værd, for hvis Skyld i det omtalte Tilfælde Lægen skulde hentes, eller hvad der gjør det saa vigtigt, at slike Tilfælde meddeles blandt de statistiske Oplysninger. Men jeg skal fremdeles holde mig til det Tilfælde, jeg har nævnt, at der ved Stranden findes et opdrevet Lig, som af Enhver kan ses er af gammel Dato, maasse er det allerede halvt forteret. Da er der vel intet andet Hensyn, som kan begrunde, at man sender en Læge flere Mil bort for at se paa det Lig, som enhver Anden kan se. Hvorvidt det er ønskeligt for de statistiske Oplysninger, som ere omtalte, kan jeg som sagt ikke bedømme.

Justitsministeren (Klein): Maa jeg endnu kun bemærke overfor det ærede Medlem for 5te Kreds (Orenhøll), at det unegtelig forekommer mig, at det 3die Stykke i § 2 saa bestemt har Karakter af ikke at indføre noget Nyt og saa lidet kan give Anledning til Misforstaaelse, at der neppe kan være Grund til at forandre det. Stykket begynder nemlig med de Ord: „I Øvrigt er det

en Selvfølge“ osv., og fremdeles henvises til almindelig borgerlig Straffelov § 199. I denne gives der nu ikke blot den Regel, at, naar Noget unblader at komme den, der er stedt i Livsfare, til Hjælp, kan han i visse Tilfælde straffes med Fængsel eller Bøder; men det siges udtrykkelig i 2det Punktum: „Samme Straf rammer den, der ikke sørger for de efter Omstændighederne uulige Redningsmidlers Anvendelse paa Sængte, Drukne eller paa anden Maade tilfyneladende Omkomne.“ I Øvrigt kan jeg selvfølgelig ikke have Noget imod en anden Redaktion, dersom man skulde tro derved at opnaa noget Bessentligt. Men jeg tilfaar, at den forekommer mig ikke at være nødvendig.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling, fattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Mulige Endringsforslag maa jeg bede indleverede i Bureauet inden forstkommende Tirsdag Middag Kl. 12.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Jordemødrenes Lønning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2291—98.)

Safer: Den høitærede Justitsminister har i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og i sine Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse gjort Rede for sin Stilling til Lovforslaget og opløst Thinget om, hvilke Forundersøgelser han har ladet foretage. Jeg staa omtrent paa det samme Standpunkt over for Lovforslaget som den ærede Minister; kun er jeg maasse villig til at gaa noget længere, end den ærede Minister har troet det rigtig. Jeg betragter Ordningen af Jordemødereseet som et meget vigtigt Samfundsanliggende; det er ikke tilstræffeligt, at der findes enkelte dygtige Jødselshjælperinder i Landet, men det er absolut nødvendigt, at hver Enkelt af disse Jødselshjælperer er i Besiddelse af de fornødne Kundskaber og den fornødne Dygtighed, ligesom man ogsaa maatte ønske dem alle i Besiddelse af en hæderlig, retsaffen og blid Karakter. Det er navnlig Hensynet til den mindre bemidlede Klasse af Samfundet, som her maa gjøre sig gjældende; vi Andre, som ere lykkeligere stillede, ville jo i paakommende Tilfælde med Lethed kunne skaffe den fornødne Hjælp, enten fra Kjøbenhavn eller fra den nærliggende Kjøbstad eller fra et andet Sted paa Landet, medens den mindre bemidlede Klasse paa Landet næsten udelukkende er henvist til den paagjældende Distriktsjordemoder, uanset om hun er mer eller mindre dygtig. Det